

De Veer van de Vuurvogel

SANDRA DIECKMANN

In een diep, donker bos, niet ver van
een gloeiende berg, leefde een berenfamilie.

Zus Kei, die sterk en dapper was.
Broer Valk, die alles zag en graag grapjes maakte.
Mama Mos, die heel verstandig was, en lief ...

... en Kleine Beer, die nog moest ontdekken
welke naam bij hem paste.

Maar Kleine Beer had een groot geheim...

Diep vanbinnen
voelde hij zich geen beer.

Als de anderen dansten
deed hij niet mee, omdat
hij bang was domme
sprongen te maken.

Als Kei en Valk
vliegensvlug een hoge
boom in klommen,
durfde hij er niet
achteraan te gaan.

Als de andere beren gingen
vissen bleef hij aan de kant
zitten omdat hij bang was voor
het wilde water.

Kleine Beer kon geen
naam bedenken die paste
bij een beer die zich zo
weinig beer voelde als hij.

Op een stormachtige nacht kon Kleine Beer niet slapen. De wind loeide door de bomen en overal waren donkere schaduwen, die zijn kant op kropen. Opeens klonk er vanachter de gloeiende berg een suizend geluid.

Hoog in de lucht vloog iets vreemds, iets vurigs,
dat razendsnel dichterbij kwam.

Wat kon dat zijn?

Kleine Beer keek ademloos toe toen er vlak voor zijn
voeten een wonderschone vuurvogel neerdaalde in het bos.

De vogel keek hem vriendelijk aan
en gaf hem een vurige veer.